

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvvm Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisqve
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Decisiones Casvvm Conscientiæ Ex Doctrina Consiliorvm Martini Ab
Azpilcveta Doctoris Nauarri collectæ, & iuxta librorum iuris Canonici
dispositionem in suos Titulos distributæ

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

71 Concordia vt vnuſ iuri ſup renunciet, & alter pecunias det, iure fori
simoniaca censetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13903

nisi Papa, attenta eius ignorantia, & bona fide, illud sibi postea confirmet.

DECISIO LXVIII.

Ex conf. 66. alias 88.

CVM ablatio ordinis, vel vñus eius actus sit potestatis spiritualis, & nouimus de verb. sign. ca. degradatio. de pax. in 6 quae ab episcopatus ordine pendet, non minus quam eisdem ordinis collatio. cap. 1. de simon. Episcopus ordinarius pro mercede degradationis aliquid petens simoniae officiorum: ex Nau. in Man. c. 23. nu. 100. Quamvis enim possit quis cogit ad conservandam piam conscientidem dan di aliquid tempore pro pia sustentatione ministrantis sacramenta. cap. ad Apostolicam. de simon. & ait Conc. Trid. sess. 24. ca. 4 de ref. pro pretio tamem, vel mercede illius actus pecunia non potest ex Nau. in Man. c. 23. nu. 101. & 102. & omnibus talis consuetudo a Conc. Trid. vbi sup. damnatur.

DECISIO LXIX.

Ex conf. 67. alias 87.

EPISCOPUS IUS PATRONATUS, & presentandi ad beneficium pretio aliqui concedens, simoniam committit, in excommunicationem tamen co-itra simoniacos latam ab extrau. 2. de simo. non incurrit: cum hanc solum simoniaci in ordine, aut beneficio incurrant, vt ait Nau. in Man. c. 23. nu. 103. & 111. Ius autem patronatus nec beneficium, nec ordo est, cum eius laicus capax sit, cap. Quod autem, &c. cum dilectus. de iu. patr.

DECISIO LXX.

Ex conf. 68. alias 1. Ne prelatizices suas.

CONDUCENS, aut emens pecunia vicariatum temporalem Episcopi, vel Rectoris, simoniam committit; extrau. 2. de simo & c. ne prela. vices suas cum empio, aut venditio rei spiritualis, vel ei annexa, qualis est iurisdictio spiritualis, simonica sit, ex Nau. in Man. c. 23. nu. 100. conductor vero talis, vel emperor iurisdictionem, vel officium huiusmodi emptum statim relinquere tenet; eo quod talis conducitio contractus simoniacus, & nollus est, c. Quam pio, 1. q. 2. & c. si. de pact. nec nisi eo dimisso absoluto potest. Argu. c. si res aliena, 1. 4. q. 6. Quia tamen vicaria spiritualis beneficium non est ex Rel. in c. postulasti de reser. excommunicationem ipso iure non incurrit, cum hanc solum simoniacus in ordine, vel beneficio incurrat, vt sentit Nau. in Man. c. 23. num. 111.

DECISIO LXXI.

Ex conf. 69. alias 44.

ITIGANTIBUS duobus super beneficio, si unus eorum' se-creto cum quibusdam amicis alterius conueniat, altero non consentiente, vt unus eorum cedat iuri suo, si quod haberet, & alter summam quandam pecunie soluat; qui tamen adepta possessione praedictas pecunias cedentes soluerit, sed eas amici eius postea solutis; huiusmodi concordiam facientes simoniam realem ex vita parte completam, accipiendo, & soluendo pecunias pro re spirituali commitunt ex Nau. in Man. c. 23. nu. 109. & excommunicationem incurront, & irregularitatem si celebrent; pecunia vero Ecclesiae, cui facta est iniuria, restituenda est, c. de hoc de simo. & talis concordia nullius valoris est, & absolutio a simonia praefata per Datarium Papae quoad forum exterius fieri debet, ita vt Penitentiaris quoad illud forum, absoluendi facultatem non habeat, sed solum quoad forum interius. Alter vero qui non consentire, tunc conscientia beneficium possit, nec pecunias dictas soluere debet.

DECISIO LXXII.

Ex conf. 70. alias 38.

PRESBYTER regularis, qui a suo Abbatte de quodam officio in Ecclesia sui Monasterij prouisus est, quod per aliquot annos pacifice possidet, & ab Abbatte successore coactus, illud in manibus eius renunciat, cum pacto quod dictus Abbas cum de alio Monasterij illius officio prouidebit, quod

cum effectu postmodum facit, quod itidem officium per aliquot annos pacifice possidens, ab alio Abbatte successore inquietatus, ne officio priuetur, & sine officio diffamatus maneat, dicto Abbatu pecunias dat; quamvis sic renunciando beneficium ecclesiasticum regulare cum pacto de danda sibi compensa sufficiens, quam postea accepit, simoniam realem committat; alteri tamen Abbatu dando pecunias ne super officio secundo in recompenſationem accepto inquietetur, nulla in simonia admittit; cum post acceptam possessionem pacifice recentam, vexationem iustam redire licet, dictus, 2. de simon. officium autem illud secundum iustitiae retinet quidem ob pecunias datas, sed quia illud in compensationem prioris beneficij virtute pacti simoniace, male accepit, per quam acceptiōem simoniam realem ab utraque parte completam commisit ex Navar. in Man. c. 23. nu. 100. praeſertim cum iure communī Abbas superior officijs, quas illis contert, ad nutum etiam sine causa iusta, Moneches suos priuare possit, cap. cum ad monasterium, §. tales de stat. monach.

DECISIO LXXIII.

Ex conf. 71. alias 86.

QVI proadmissione ad habitum religionis aliquid dat, vel accepit, simoniam ex eo committit, quod ingressus Monasterij quiddam spirituale sit, c. quoniam do reg. & c. ex infinitatione de simon. pfa etiam datio, & acceptio habitus, vel aliquod spirituale est, vel latenter spirituali annexum, cum haec de laico ecclesiastico faciat, adeo ut cum preciō excommunicationem incurrit, c. religioso, §. 1. de sent. excommunic. in 6. & proinde tales dantos, & acceptientes pecunias pro ingresso religionis simoniam realem committunt, & habitum sociopis eum relinquere tenentur; potest tamen dimisso habitu, & purgata simonia de novo redipi, si receptio non fuerit scandalota.

DECISIO LXXIV.

Ex conf. 72. alias 7.

EPISCOPUS, qui Archibresbyterum conicit in carcere, vbi, & mortuus est, & pro eius vietū viginti aut eos expedit quem Archibresbyteratum alteri confert, sed ante collationem illi dicit, ego feci tot expensas pro aendo predecessorum tuum conjectum in carcere, dabo tibi hoc beneficium, & tu ex fructibus ipsius dabis in hi viginti surreos, quos idem Archibresbyter electus postea soluit; quamvis in ioto conscientia simoniacus iudicandus non sit, quia non erant principaliter dati pro beneficio, sed pro imperiis factis in aendo beneficio iō mortuo, cuius moarte beneficium vacavit, ex Nau. in Manu. ca. 23. numne. 103. & 104. in foro tamen exteriori simoniam commississe iudicabitos, cū iuste presumi possit predictam pecuniam ad beneficium conferendum principaliter data, & accepta esse, arg. c. 1 de simo.

DECISIO LXXV.

Ex conf. 73. alias 96.

CLERICUS bona fide, ignarus de simonia per meditationem commissa, beneficium impetrans, habita de simonia notitia beneficium illud relinqueat tenet, & non indiget collationem eiusdem; cum prior ob simoniam commisit, nam nulla, & irrita fuerit, cap. quicunque, c. praesertim, 1. q. 5. & c. de simoniace. & c. de regularib. de simon.

DECISIO LXXVI.

Ex conf. 74. 75. alias 28. 29.

REsignans, & resignatus conuenientes, vt exprimat major valor beneficij, quam verē sit, vt sic refugatione consecuta major penitus a Papa constitutior, quam constituta fuisse, si valor verus expressus fuisse, quamvis ita mente mortaliter peccent, dictaque expressio dolosa falsitatis gratiam sciat surrepitiam, & per consequens nullam, c. super literis de rescript. & ca. eti legib. 2. 5. q. 2. simoniam tamen non committunt; Non enim omnis conuentio circa beneficia simonia est, sed illa sola, quae principaliter datōnem